

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er i det væsentligste en genfremsættelse af lovforslag nr. L 74 som blev fremsat af landbrugsministeren den 18. november 1987 og førstebehandlet den 3. december 1987, jf. Folketingstidende 1987-88(1. samling) sp. 2001-2002 og 3269-3282. Lovforslaget blev ikke færdigbehandlet, inden folketingsvalget den 10. maj 1988 blev udskrevet.

Den tidligere foreslåede mulighed for at begrænse tilskuddet ved opløsning af konsulentfællesskaber er udeladt.

Med hensyn til puljeordningen, jf. lovforslagets § 7, er det hensigten at fastsætte puljebeløbet til 2 pct. de første år, nyordningen er i kraft.

1. Baggrund.

Fremtidens jordbrug vil stille stadig større krav til jordbrugerens faglige dygtighed og evner som driftsleder.

Nye produktionsmetoder som følge af ny teknologi, de etiske og sundhedsmæssige krav til husdyrenes behandling, samt de miljømæssige aspekter, er eksempler på krav, som må indgå som selvstændige og væsentlige hensyn i den moderne jordbrugsproduktion.

Udviklingen vil således i stigende grad stille krav til jordbrugeren om specialviden om nye produktioner, om økonomistyring og om ny teknologi (EDB, mekanisering og automatisering).

De øjeblikkelige vanskelige produktions- og afsætningsvilkår og den deraf følgende tilpasning i EF's markedspolitik stiller herudover den enkelte jordbruger overfor generelt øgede krav til udvikling og omstilling af produktionen, som svarer til markedets behov.

Alle disse forhold vil indebære øgede krav til jordbrugeren uddannelse og efteruddannelse, ligesom det i stigende grad vil være nødvendigt, at den jordbrugsfaglige rådgivning er så kvalificeret som muligt, og indrettes så fleksibelt, at den til stadighed kan yde jordbrugeren netop den rådgivning, han/hun har brug for. For at rådgivningen kan fungere effektivt, må konsulenttjenesten tilpasse sig ændringer i jord-

brugets vilkår rimeligt hurtigt og må kunne formidle de nyeste forskningsresultater på jordbrugsområdet ud til den enkelte bedrift på en så god måde som muligt.

Det er en generel erfaring, at desto mere viden og erfaring den enkelte jordbruger besidder, desto større udbytte har han/hun af samarbejdet med konsulenttjenesten.

Uddannelse, efteruddannelse, forskning og rådgivning er derfor vigtige elementer i den landbrugspolitiske strategi, jf. landbrugsministerens redegørelse herom i november 1986.

Den landbrugspolitiske strategi koncentrerer sig om følgende indsatsområder:

- Forædling, produktudvikling og markedsføring,
- øget produktivitet og effektivitet,
- omstilling og udnyttelse af nicher og biprodukter.

Som opfølgning af den landbrugspolitiske strategi, har Folketinget allerede vedtaget en styrkelse af efteruddannelsen inden for jordbrugserhvervene med lov nr. 17 af 14. januar 1987, og på finanslov 1988 indgår en styrkelse af jordbrugsforskningen med sigte på en øget indsats på områderne for den landbrugspolitiske strategi.

Endvidere har en arbejdsgruppe under Landbrugsministeriet analyseret behovet for en styrket landmandsuddannelse.

I forbindelse med Landbrugsministeriets landbrugspolitiske strategiarbejde blev i juni 1986 nedsat en arbejdsgruppe til at undersøge og vurdere den statslige tilskudsordning til jordbrugets konsulenttjeneste. Arbejdsgruppen fik følgende kommissorium: »Arbejdsgruppen skal undersøge og nærmere konkretisere mulighederne for at ændre tilskudssystemet med henblik på, at konsulentordningen kan fungere så effektivt som muligt. Det er i denne forbindelse et vigtigt mål at opnå, at tilskudsordningen kan medvirke til at lette den tilpasning og fleksibilitet i rådgivningstjenesten, som nødvendiggøres af de store ændringer, der sker inden for landbruget i disse år (struktur, nye produktioner, ny teknik m.v.).

I overvejelserne skal inddrages spørgsmålet om finansiering i form af bloktilskud«.